

Валяєв Віктор Вікторович

Валяєв Віктор Вікторович народився 13 жовтня 1986 році в селі Роздолля. Закінчив Беззаботівську середню школу. Протягом шкільних років запам'ятався вчителям і однокласникам добрим, вихованим, відповідальним хлопцем. Від батьків Віктор успадкував любов до української пісні та рідної землі. Дуже любив співати і декламувати вірші. Був активним учасником шкільних агітбригад. Постійно брав активну участь у районних та обласних конкурсах, в яких неодноразово займав призові місця. Любив займатися спортом. Друзі пригадують, як разом грали у футбол у складі шкільної футбольної команди: «Коли наш Вітя забивав гол, то відразу починав співати, і ми всі насолоджувалися його мелодійним голосом».

У 2003 році поступив до Харківської державної академії фізичної культури, після закінчення якої працював тренером-реабілітологом у спортивному комплексі. Любов до рідної землі, Батьківщини, до пісні, повагу до людей і до праці Віктор передав своїм дітям: донечці Єві та синові Макару.

Як справжній патріот України, Віктор не зміг спокійно спостерігати за тим, як з 2014 року гинуть його друзі та знайомі, і 28 травня 2019 року, не вагаючись, пішов захищати Батьківщину в складі десантно-штурмових військ. А коли росія розпочала широкомасштабне вторгнення в Україну він з перших днів війни мужньо став на захист Харкова. Сміливого, відповідального і відданого старшого сержанта Валяєва Віктора Вікторовича чотири рази нагороджували почесними нагрудними знаками за мужність та відвагу. Один з них «Сталевий хрест» Головнокомандувача Збройних Сил України Валерія Федоровича Залужного.

У лютому 2023 року Віктор був поранений. Але після лікування відразу повернувся до своїх побратимів, щоб разом з ними боротися за незалежність рідної країни. На жаль, життя Віктора обірвалося. Йому було 36 років. Ціною власного життя він здійснив найбільший подвиг справжнього чоловіка – загинув за майбутнє України.

